

ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่ม โรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ

Digital Leadership of School Administrators in Chanthaburi Chonburi and Bangkok

ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร¹, รวิพร ยูวรี², จริยารุ่งสว่าง บวร³

Ntapat Worapongpat¹, Rawiphon Yuwaree², Jariyarungsawang Boworn³

Received : July 12, 2023; Revised : August 28, 2023; Accepted : December 17, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการครูกลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ จำนวนทั้งสิ้น 259 คนจาก 4 โรงเรียน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน จากนั้นนำไปสู่มอย่างง่าย แบบมีสัดส่วน เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที

¹ ศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมชุมชน ผู้ประกอบการ การท่องเที่ยว และการศึกษา สถาบันนวัตกรรมทางการศึกษา สมาคมส่งเสริมการศึกษาทางเลือก

² ศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมชุมชน ผู้ประกอบการ การท่องเที่ยว และการศึกษา สถาบันนวัตกรรมทางการศึกษา สมาคมส่งเสริมการศึกษาทางเลือก

³ ศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมชุมชน ผู้ประกอบการ การท่องเที่ยว และการศึกษา สถาบันนวัตกรรมทางการศึกษา สมาคมส่งเสริมการศึกษาทางเลือก

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด ดังนี้ ด้านการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ และ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ

2. ข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ

Abstract

The purpose of this research was to study the digital leadership of school administrators compared to digital leadership of school administrators in Chanthaburi Chonburi and Bangkok according to the opinions of government teachers, classified by educational background and work experiences. The sample group includes the teachers of schools in the Chanthaburi Chonburi and Bangkok, consisting of 259 people from 4 schools by determining the sample size according to the tables of Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan. 1970: 608) then take it to a simple random with proportion. The tools used to collect this information was a questionnaire. Analyze the data by using a package software, finding the mean, standard deviation and t-test for independent samples.

The results of the research found that

1. The digital leadership of school administrators in overall was at high level. When considering each aspect, it was found that all aspects are on a very high level. The order was arranged in descending order as follows: promoting the use of technology in teaching, followed by ethics in the use of information technology, management using information and digital vision, respectively.

2. Government teachers with different educational backgrounds found that there were no differences in opinion on the digital leadership of school administrators in Chanthaburi Chonburi and Bangkok in overall and in each aspect.

3. Government teachers with different work experiences found that there were no differences in opinion on the digital leadership of school administrators in Chanthaburi Chonburi and Bangkok in overall and in each aspect.

Keywords: Digital Leadership of School Administrators, Administrators in Chanthaburi Chonburi and Bangkok

บทนำ

ปัจจุบันโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว กระแสการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปมาก กัดดันให้ทุกภาคส่วนต้องปรับตัว เปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน การทำงาน การอุปโภคและบริโภค ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 ที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วและรุนแรง เป็นตัวเร่งให้ทั่วโลกต้องปรับตัวเปลี่ยนพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตสู่ความปกติใหม่ เพื่อลดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรค ทุกวันนี้ดิจิทัลได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ทำให้สังคมเปลี่ยนรูปแบบในเชิงดิจิทัลมากขึ้น ทุกคนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ง่ายขึ้น และทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร รวมถึงการส่งข้อมูลข่าวสารต่างๆ องค์ความรู้ต่าง ๆ ในสังคม ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีอยู่จำนวนมากมหาศาล (Big data) ได้อย่างรวดเร็วทุกที่ ทุกเวลา (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2561) ซึ่งการมา

ของดิจิทัลเป็นตัวแปรสำคัญในการดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของคนทุกชาติทุกภาษา นานาประเทศต่างมุ่งเน้นการพัฒนาประเทศไปสู่ เศรษฐกิจและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ แต่การที่จะพัฒนาสถานศึกษาไปสู่สังคมดังกล่าว ได้นั้น จะต้องมีการนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และสามารถ เข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือ ซึ่งปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้เข้ามามีบทบาทต่อการศึกษาเป็นอย่างมากและเทคโนโลยีถือเป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ของการศึกษาในยุคปัจจุบัน

ในการขับเคลื่อนการศึกษาของประเทศไทยในยุคดิจิทัล ตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวด 9 มาตรา 63 ถึง 69(2) ได้ระบุไว้เพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการจัดการ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและความสำคัญกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา นอกจากนี้ในแผนแม่บทการ ส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล พ.ศ. 2561-2564 ยังได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ไว้ ดังนี้ “สู่เศรษฐกิจดิจิทัล ที่มีพลวัตบนฐานของสังคมที่รู้จักคิด รู้เท่าทัน และกำลังคนที่สามารถปรับตัวและสร้างโอกาสจาก เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล” และได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากำลังคนสู่ยุคดิจิทัล เพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังคนดิจิทัล ทักษะดิจิทัลเบื้องต้น โดยเริ่มจากการพัฒนาทักษะการคิดเชิง ตรรกะ(Computational Thinking) การเขียนโปรแกรม (Coding) และการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ ดิจิทัล การพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ทักษะดิจิทัล ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ตามแผนแม่บท ภายใต้อายุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา กำหนดให้มีการ พัฒนาเด็กตั้งแต่ประณวัยให้มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่ดี สมวัยทุกด้าน โดยใช้การปฏิรูป กระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการโรงเรียน ควรมีแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศในการตัดสินใจแก้ปัญหา มีข้อมูล สารสนเทศสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายด้านซอฟต์แวร์ สำหรับบริหารจัดการข้อมูล ซึ่งสารสนเทศกับการเรียนการสอนในโรงเรียน มีการนำคอมพิวเตอร์ และ เครื่องมือประกอบช่วยในการเรียนรู้ เช่น วิดีทัศน์คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เครื่องฉายภาพ

คอมพิวเตอร์ช่วยจัดการศึกษาจัดตารางสอน กำหนดระดับคะแนน จัดชั้นเรียน ข้อมูลสารสนเทศในสถานศึกษาเพื่อให้ผู้บริหารได้ทราบถึงปัญหาและการแก้ปัญหาในโรงเรียน มีการเรียนการสอนทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนมากขึ้น

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (สำนักงาน กศน, 2565) ได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นการดำเนินงาน สำนักงาน กศน. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2565 ด้านที่ 2 ด้านการสร้างสมรรถนะและทักษะคุณภาพ ข้อที่ 2.8 สนองเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัลและทักษะด้านภาษา ให้กับบุคลากรและผู้เรียน กศน. เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศรวมทั้งจัดทำกรอบสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน กศน., 2565) นโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียนศรีราชา ด้านการพัฒนาบุคลากร สนับสนุนให้ครูได้เรียนรู้เกี่ยวกับการผลิตสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาสื่อ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนศรีราชา, 2563-2567)

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บริหารยังใช้การบริหารแบบเดิม ๆ ไม่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ขาดการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเฉพาะยังไม่ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Kim Kyo Mook, 2009) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลให้สอดคล้องกับการปรับทิศทางการศึกษา มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า สามารถที่จะคาดการณ์ถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ประกอบการตัดสินใจและการวางแผนดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารและประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้เป็นที่รู้จักผ่านสื่อสังคมออนไลน์ สามารถกระตุ้นหรือเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาอย่างมีคุณภาพ สามารถปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของสถานศึกษาให้เป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบดิจิทัล พร้อมทั้งส่งเสริมสมรรถนะครูและทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้ตลอดชีวิต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ และเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการ

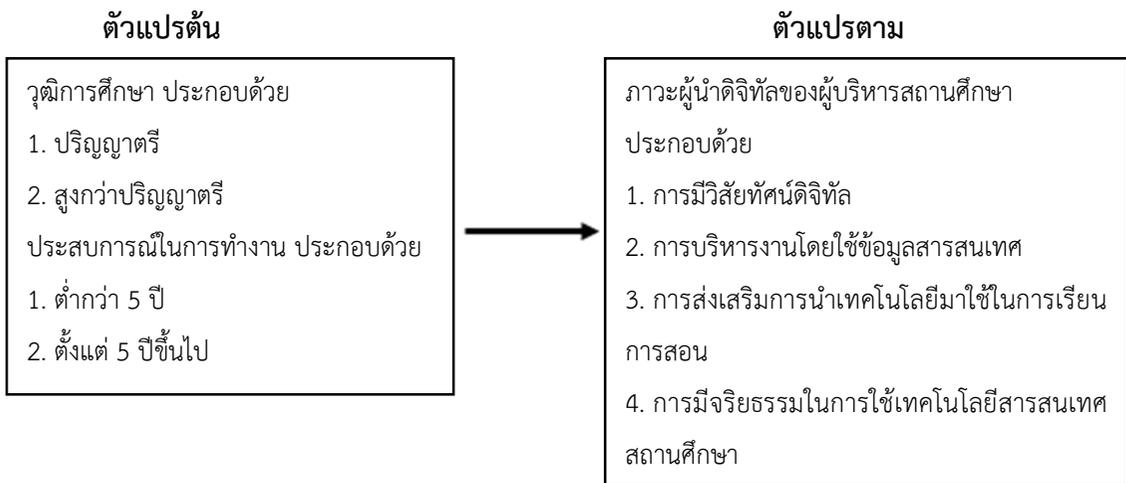
บริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน โดยผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางและใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการสร้างภาวะผู้นำทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดและนักวิชาการ ได้แก่ จีรพล สังข์โพธิ์และคณะ, 2560), ณัฐรุณี พงศ์สิริ, 2560), จิณณวัตร ปะโคทั้ง, 2561), อ่างอิงโน ชูติรัตน์ กาญจนธนชัย, 2562) โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูและบุคลากรในสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ ปีงบประมาณ 2566 จำนวน 259 คน (สถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ได้แก่ ศูนย์ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอท่าใหม่ และศูนย์การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอสอยดาว สถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในชล ได้แก่ โรงเรียนศรีราชา และ สถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในกรุงเทพฯ ได้แก่ โรงเรียนมทรณพาราม)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรในสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ ปีงบประมาณ 2566 จำนวน 155 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างและ พัฒนาขึ้น จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะ ทำการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ มี 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะข้อคำถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่ม โรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ (ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ ท่าใหม่ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอสอยดาว โรงเรียนมทรณพาราม และโรงเรียนศรีราชา) ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่น .977 ทางกร บริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล รวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัย ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ.2565 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2566 ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้ 1) ขอนหนังสือส่งถึงผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอท่าใหม่ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอสอยดาว ผู้อำนวยการโรงเรียนมทรธนพารามผู้อำนวยการโรงเรียนศรีราชา เพื่อขออนุญาตแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม 2) นำหนังสือแนะนำตัวและแบบสอบถาม พร้อมหนังสือขออนุญาตจากผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอท่าใหม่ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอสอยดาว ผู้อำนวยการโรงเรียนมทรธนพาราม ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีราชา ไปแจกให้กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลากลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม 1 สัปดาห์ ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่ส่งแบบสอบถามคืนตามกำหนดผู้วิจัยจะต้องติดตามด้วยตนเอง และนัดรับแบบสอบถามคืน ภายใน 1-3 สัปดาห์ 3) เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้ว นำมาตรวจความสมบูรณ์แบบของแบบสอบถามเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การคำนวณแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ 2) วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอท่าใหม่ ศูนย์การศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอสอยดาว โรงเรียนมทรธนพาราม และโรงเรียนศรีราชา โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test for independent samples)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าการศึกษาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ จำแนกตามรายด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล พบว่า ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล และผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนบุคลากรในการทำงานตามวิสัยทัศน์ดิจิทัลเพื่อไปสู่ความสำเร็จ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ผู้บริหารสถานศึกษากำกับควบคุมวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติวิสัยทัศน์ดิจิทัล

1.2 ด้านการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ พบว่า ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ ด้านการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานฝ่ายบริหารงานบุคลากร และผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานฝ่ายบริหารงานวิชาการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ผู้บริหารสถานศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการค้นหาเพื่อประกอบการตัดสินใจ

1.3 ด้านการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน พบว่า ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ ด้านการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมครูให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนผ่านระบบออนไลน์ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ค้นคว้าหาข้อมูล และผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดทำสื่อการเรียนรู้รูปแบบออนไลน์ และมีบทเรียนและแอปพลิเคชันที่หลากหลาย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.4 ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและสร้างความรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูล และผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายเพื่อสร้างความตระหนักถึงประเด็นทางสังคมจริยธรรมและกฎหมายในยุคดิจิทัล ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาเข้าใจการนำข้อมูลดิจิทัลต่าง ๆ ไปใช้ในทางที่ถูกต้อง

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูจำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน สรุปผลได้ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ผลการศึกษาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ พบว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการนำ

เทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริหารงาน โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ และด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ด้านการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดซึ่งค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมครูให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนผ่านระบบออนไลน์ตามสถานการณ์ในปัจจุบันเพื่อแก้ไขปัญหาของการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ รวมไปถึงการเพิ่มช่องทางการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ (กิตติภาพ ภาวนัฐกุลธร, 2566) ศึกษาเรื่องการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายให้ครูใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน สนับสนุนส่งเสริมให้ครูใช้ระบบดิจิทัลในการจัดการและดำเนินการในด้านการวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับ (ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์, จิตติมา วรรณศรี, 2566). ศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ในการส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยการสนับสนุนโปรแกรมช่วยสอนที่ใช้ลักษณะในการนำเสนอที่หลากหลาย สนับสนุนโปรแกรมช่วยสอนทั้งภาพ เสียงและตัวอักษร เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้รูปแบบออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ (อนุนิดา ยนต์ศิริ, อุไร สุทธิแย้ม, 2566) ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามการรับรู้ ของครูสังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่าการตั้งถามหรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนและครู ส่งเสริมการสร้างความรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างที่ดี บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอนเพื่อสนองความต้องการของนักเรียน ใช้ประสบการณ์เดิมในการถ่ายโยงการเรียนรู้รวมกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีความมั่นใจว่าเทคโนโลยีดิจิทัลมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เห็นความสำคัญของระบบดิจิทัล ยอมรับว่าการใช้ระบบดิจิทัลจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (ณัฐวิภา อุดขุมนารี, 2565). ศึกษาเรื่อง

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร: ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า การกำหนดมาตรฐานการใช้เทคโนโลยีสำหรับผู้นำทางการศึกษา ในมาตรฐานที่ 3 สรุปว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตอบสนองต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล ใช้ระบบดิจิทัลในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น พัฒนาด้านภาษา อำนวยความสะดวกและการเรียนรู้ส่วนบุคคล พัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ใช้เทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้อง (สุธิดา สอนสืบ, พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ, 2565) ศึกษาเรื่องโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ พบว่า การประเมินความสามารถของนักเรียนที่สอดคล้องกับสาขาที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ตลอดจนสามารถเข้าถึง ตรวจสอบ ข้อมูล ความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นแบบรายบุคคลได้ตลอดเวลา โดยใช้เครื่องมือแอปพลิเคชันที่สามารถวิเคราะห์การเรียนรู้แบบทันทีทันใดและให้ผลลัพธ์ที่ถูกต้อง แม่นยำและทันต่อเวลานอกจากนี้ (ณิรดา เวชญาลักษณ์, 2566) ศึกษาเรื่องการศึกษาภาวะผู้นำการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของบุคลากรในสถานศึกษา พบว่า การมีแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัล เรื่องการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความช่วยเหลือแก่ครูในการใช้ดิจิทัลในการวิเคราะห์ข้อมูลและวัดผลประเมินผลนักเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ (ปิยะพงศ์ คงกระพันธ์, ทิพย์พัฒน์ สันตะวัน, ศุภชัย ทวี, 2566) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของบริหารสถานศึกษากับการบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3 พบว่า ผู้บริหารควรเผยแพร่หรือจัดทำคู่มือแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการจัดการเรียนการสอนในระบบดิจิทัลให้กับครูและบุคลากร ยังรวมไปถึงการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายงบประมาณ อินเทอร์เน็ต ให้กับคุณครูและบุคลากรที่พยายามปรับตัวให้เข้ากับสังคมดิจิทัลเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ และผู้บริหารจำเป็นต้องอำนวยความสะดวกจัดเตรียมการประเมินความต้องการของครูและบุคลากรที่ต้องการพัฒนาวิชาชีพด้านดิจิทัลอีกด้วย

2. ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยรองลงมา ซึ่งค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ มีการสร้างความตระหนักถึงประเด็นทางสังคม จริยธรรมและกฎหมายในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ยังคำนึงถึงการนำข้อมูลดิจิทัลต่าง ๆ ไปใช้ในทางที่ถูกต้อง เพื่อเป็นการเคารพสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนต้องมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กำหนดนโยบายและข้อบังคับที่ชัดเจนในเรื่องของการเคารพสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาและสิทธิในการเข้าถึงข้อมูล สร้างความเท่าเทียมและเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนทุกคนสามารถเข้าสู่เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเท่าเทียมกัน และเป็นแบบอย่างบุคลากรดิจิทัลอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (ทินกร บัวชู, 2562) ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา The Status of Digital Leadership of Education Management Administrators พบว่าการจัดการเรียนรู้ซึ่งเน้นการใช้งานที่ถูกต้อง สร้างความรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้บริโภคสื่อ ซึ่งตรงกับมาตรฐานที่ 4 ของสถาบันเทคโนโลยีการศึกษานานาชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ (ดลภูมิ สุริยันต์, ถนัด นัยต์ทอง, 2565) ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงการใช้เทคโนโลยีต่อการบริหารโรงเรียนวัดยกกระบัตร (ชุบราชภูร์นุ สรณ) อำเภอบ้านแพ้วจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการวางแผนรับมือและดำเนินการปกป้องความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้บริหารต้องพิจารณาการเลือกใช้เทคโนโลยีจากผู้ผลิตที่ตระหนักถึงความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูล และนอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการปกป้องความเป็นส่วนตัวของข้อมูลให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับอาชญากรรมไซเบอร์ ซึ่งสอดคล้องกับ (ธัญชาติ ล้อพงศ์พานิชย์, 2565) ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพจำเป็นต้องพัฒนาทักษะด้านไอทีด้านการค้นหา และใช้งานโดยจะต้องเข้าใจถึงลิขสิทธิ์ของข้อมูล และการนำไปใช้รวมไปถึงเรื่องของความปลอดภัยของครูนักเรียนและบุคลากร และศูนย์การเรียนรู้ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ (พัฒนศักดิ์ อภัยสม,

ณัฐธาดา คณารักษ์, ดนุตา ฅภาพสินธุ์, อติพันธ์ แก้วนิล, ชวนคิด มะเสนะ, นิรมิต ชาวระนอง, 2565) ศึกษาเรื่องแบบภาวะผู้นำทางการศึกษายุคใหม่ พบว่า ประเด็นทางสังคม กฎหมายและจริยธรรมของผู้บริหารควรดำเนินการให้เกิดความเสมอภาคในการเข้าถึงและการใช้งานเทคโนโลยีสถานศึกษา มีการกำหนดนโยบายเพื่อสร้างความตระหนักถึงประเด็นทางสังคม จริยธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสำหรับครู บุคลากรและนักเรียนในสถานศึกษา นโยบายที่เกี่ยวข้องกับลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร มาตรการความรับผิดชอบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยที่เกิดขึ้นบนระบบออนไลน์

3. ด้านการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยลำดับถัดมา ซึ่งค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด และกรุงเทพฯ มีพฤติกรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกิจวัตรประจำวัน และนำข้อมูลสารสนเทศมาประกอบการตัดสินใจในการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างเหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับ (พระ ญัฐวุฒิ พันทะลี, 2565) ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคดิจิทัล พบว่า การค้นหาการบริหารโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศต่างๆ สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการค้นหาเพื่อประกอบการตัดสินใจ และนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ (ฝนทิพย์ หาญชนะ, ศักดิ์ฤทธิ์ ศิลาฉาย, 2565) ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรีระยอง การกำหนดมาตรฐานด้านการบริหารงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา 5 ด้าน ดังนี้ 1) วิสัยทัศน์ผู้บริหารสถานศึกษา 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกดิจิทัล 3) การปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ 4) การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ และ 5) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล อีกทั้ง ได้เขียนบทความเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลครมได้แก่ การรู้ดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล การประชาสัมพันธ์ การแสดงตน การสื่อสาร การปรับตัว การตระหนักในตนเอง และการรับรู้ทางวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ (จุฑามาศ กมล, สุภาวดี ลาภเจริญ, 2565) ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่าผู้นำในยุคศตวรรษที่ 21 หรือยุค 4.0 จะต้องเป็นผู้นำที่มีความสามารถเพิ่มเติมจากการเป็นผู้นำแบบเดิมในอีกหลายด้าน คือ ผู้นำจะต้องเป็นนักคิดเชิง

ระบบ ผู้นำการเปลี่ยนแปลง ผู้คิดค้นนวัตกรรมใหม่ ผู้รับใช้ผู้ประสานงานที่หลากหลายวัฒนธรรม ครูพี่เลี้ยง และผู้ที่มีวิสัยทัศน์ โดยที่การเรียนรู้จากการปฏิบัติ นั้น เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำให้มีความสามารถในด้านต่างๆ เป็นอย่างดี

กล่าวถึง ผู้บริหารโรงเรียนเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาใช้ในการพัฒนางานบริหารให้มีประสิทธิภาพ เป็นต้นแบบหรือแบบอย่างในการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงาน ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ (กุลนิตี เบ้าจรรยา, พระครูปลัดบุญช่วย โชติวิโส, สุนทร สายคำ, ฌฐาพัชร วรพงศ์พัชร, 2566) ศึกษาเรื่องการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 พบว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นกิจวัตรประจำวันด้วยการจัดเตรียมเอกสาร จัดเก็บเอกสาร และค้นหาเอกสาร นอกจากนี้ยังนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการประมวลงานประจำปี จัดทำแผนงบประมาณ การบริหารงานวิชาการ การบริหารกิจการนักเรียน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานธุรการและการเงิน พัสดุ ครุภัณฑ์ การบริหารอาคารสถานที่ การบริหารงานชุมชนและการวัดผลประเมินผลอีก ด้วยการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้วยการอบรมพัฒนาบุคลากรให้มีวิชาชีพทางเทคโนโลยีดิจิทัล

4. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งมีความเฉลี่ยโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ มีพฤติกรรมในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบัน กำหนดพันธกิจด้านดิจิทัล มีการกำกับควบคุมวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติวิสัยทัศน์ดิจิทัล การสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัลและการลงมือปฏิบัติตามกลยุทธ์และแผนงานเพื่อการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับ (Li Xunan, Ntapat Worapongpat, 2022). THE TRANSFORMATION LEADERSHIP ADMINISTRATION OF FIT MIDDLE SCHOOL IN AUHUI PROVINCE พบว่า ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำในการบริหารองค์กรยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีมิติวิสัยทัศน์ มีการสร้างวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี มีการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เป็นปัจจุบันขององค์กร มีมุมมองอนาคตของผู้บริหารสถานศึกษาในการคัดเลือกเทคโนโลยีดิจิทัลและตัดสินใจอนาคตขององค์กร มีการเผยแพร่วิสัยทัศน์ดิจิทัล

เพื่อแสดงความเชื่อมั่นว่าสามารถดำเนินงานได้ตามวิสัยทัศน์ดิจิทัลด้วยวิธีการสร้างความเข้าใจและมองเห็นคุณค่าในวิสัยทัศน์ดิจิทัลของสถานศึกษา สามารถถ่ายทอดวิสัยทัศน์ลงสู่การปฏิบัติ มีการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัล เชื่อมโยงวิสัยทัศน์ขององค์กรไปสู่นโยบาย เป้าหมาย แผนงาน และโครงการขององค์กร กระตุ้นให้สนับสนุนการทำงานทางดิจิทัลด้วยการสร้างแรงจูงใจสอดคล้องกับความต้องการดิจิทัลของแต่ละบุคคลได้อย่างถูกต้อง กระจายวิสัยทัศน์ดิจิทัลให้บุคลากรนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ (อาภา ภรณ์ ภูศรี, พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ, 2565) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคามเขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลมีการกระตุ้นให้เกิดวิสัยทัศน์ร่วมกันในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถส่งเสริมที่เอื้อต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ ผู้นำทางการศึกษาสร้างกระบวนการพัฒนาและตรวจสอบแผนด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้บรรลุวิสัยทัศน์ ปฏิบัติตามนโยบายและส่งเสริมนโยบายระดับเขตและระดับประเทศ ผู้บริหารควรมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของเขตพื้นที่การศึกษาหรือในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ (ศศิวิมล มาลาพงษ์, สุทธิพงศ์ บุญผดุง, 2565) ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำกับการบริหารในยุคดิจิทัล พบว่า มีการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และนอกจากนี้ ควรมีการจัดทำแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนำมาเปรียบเทียบกับแผนกลยุทธ์ของเขตพื้นที่การศึกษา แผนพัฒนาสถานศึกษา รวมถึงแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่มีข้อมูลจากการวิจัยเป็นฐานในแผนพัฒนาสถานศึกษา การหาแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับ (กัลยวรรธน์ ตะเกาทอง, สติพร เขาวนชัย, วิทยา จันทร์ศิลา, 2565) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคการศึกษา 4.0 จะต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงจึงต้องเป็นผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ โดยต้องมีวิสัยทัศน์ใช้เป็นฐานของการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบทั้งหลาย ในทำนองเดียวกันกับที่ได้เขียนบทความเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลควรมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล การประชาสัมพันธ์ การแสดงตน การสื่อสาร การปรับตัว การตระหนักในตนเอง และการรับรู้ทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ได้เขียนบทความองค์ประกอบที่สำคัญในภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ ความคิดสร้างสรรค์

การเอาใจใส่ การทำงานร่วมกัน และการเพิ่มความรู้ความสามารถ สอดคล้องกับ (อาภาภรณ์ ภูศรี, พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ, 2565) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 2 พบว่า องค์ประกอบหลักที่สำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ผู้นำดิจิทัล การพัฒนาวิชาชีพของบุคคลและผู้บริหาร สมรรถนะและความสามารถทางดิจิทัลของผู้บริหาร การสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และจริยธรรมองค์กรและสังคมดิจิทัล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการบริหาร การศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูจำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน อธิบายผลได้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ จำแนกตามวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบริบททางสังคมที่เปลี่ยนไปการดำเนินชีวิตในปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเพื่อตอบสนองนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีการปรับตัวและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันและการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสามารถสื่อสารกับข้าราชการครูได้ทันเวลาและทันที สอดคล้องกับ (นภัสรัญช์ สุขเสนา, ปารย์พิชชา ก้านจักร, เสาวณี สิริสุขศิลป์, 2565) ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติ งานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนประชารัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนประชารัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานที่

แตกต่างกัน พบว่าโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะข้าราชการครูมีแผนพัฒนาตนเองเป็นรายปีงบประมาณ จึงทำให้ข้าราชการได้รับการสนับสนุนให้พัฒนาไปตามแผนการพัฒนาตนเองในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับ (ทศวรรษ เกิดตั้ง, ธดาสิทธิ์ ธาดา, 2565) ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและการขับเคลื่อนนวัตกรรมสู่การศึกษา 4.0 พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การศึกษาภาวะผู้นำทางการบริหาร การศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด ดังนี้ ด้านการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ และ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินการดังนี้

1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำกับควบคุมวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติวิสัยทัศน์ดิจิทัล เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของวิสัยทัศน์ดิจิทัล

2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการค้นหาเพื่อประกอบการตัดสินใจในการบริหารสถานศึกษา

3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดสรรงบประมาณเพื่อ สนับสนุนงบประมาณด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.2 ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความรู้เข้าใจในการนำข้อมูลดิจิทัลต่าง ๆ ไปใช้ในทางที่ถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ

2.2 ควรศึกษาวิจัยแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ

2.3 ควรศึกษาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในจังหวัด ชล และกรุงเทพฯ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น ผู้บริหารศึกษานิเทศก์ หรือบุคลากรทางการศึกษาอื่น

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). นโยบายการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. หน้า 10

เล็ก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. หน้า 10

จิณฉัตร ปะโคทัง. (2561). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ.

อุบลราชธานี; คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

จิรพล สังข์โพธิ์ และคณะ. (2560). ภาวะผู้นำในการบริหารยุคดิจิทัล: องค์การไอทีและองค์การที่

เกี่ยวข้องกับไอทีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนวัตกรรมการ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชุตีรัตน์ กาญจนธนะชัย. (2562). ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต การ

บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.

กุลนิตี เป้าจรรยา, พระครูปลัดบุญช่วย โชติวิโส, สุนทร สายคำ, ฐณาพัชร วรพงศ์พัชร. (2566).

การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2. **วารสารสถาบันวิจัยพิมลธรรม**. 10(1), 73-85

กัลยวรรณ ตะเกาทอง, สติพร เขาวนชัย, วิทยา จันทร์ศิลา. (2565). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 1. **Journal of Modern Learning Development**. 7(2), 41-55

กิตติภาพ ภาณุรัฐกุลธรร. (2566). การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต2. **ศึกษาวารสารศึกษาศาสตร์**. 10(2), 47-58.

ณัฐวุฒิ พงศ์สิริ. (2560). ผู้นำที่เรียกว่า Digital Leader ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล. **วารสาร HR Society Magazine**. 15(172), 20-23.

ณัฐวิภา อุดชุมนารี. (2565). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร : ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. **วารสารวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร**. 2(2), 103-116.

ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2023). การศึกษาภาวะผู้นำการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของบุคลากรในสถานศึกษา. **วารสารวิจัยวิชาการ**. 6(2), 137-154.

ดลภูมิ สุริยันต์, ถนัด นัยต์ทอง. (2565). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงการใช้เทคโนโลยีต่อการบริหารโรงเรียนวัดยกกระบัตร (ชุมชนราษฎร์นุสรณ์) อำเภอบ้านแพ้วจังหวัดสมุทรสาคร. **Journal of Roi Kaensarn Academi**. 7(1), 163-173

สุธิตา สอนสืบ, พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ. (565). โปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานีอำนาจเจริญ. **วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์**. 6(2), 212-225.

- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี : การนำเทคโนโลยีสู่ห้องเรียนและโรงเรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*. 16 (4), 216-224.
- ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์, จิตติมา วรรณศรี. (2566). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. 11(2), 478-482
- ปิยะพงศ์ คงกระพันธ์, ทวีพิพัฒน์ สันตะวัน, ศุภชัย ทวี. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของบริหารสถานศึกษากับการบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 3. *วารสารครุศาสตร์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*. 6(1), 61-74.
- ธัญชาติ ล้อพงศ์พานิชย์. (2565). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่21 ของครูโรงเรียนเอกชนจังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารมจรอุบลปริทรรศน์*. 7(2), 579-592.
- ธนภุต พราหมณ์นง, สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์, ธง พวงสุวรรณ. (2560). การศึกษาองค์ประกอบด้าน ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. *Sripatum Review of Humanities and Social Sciences*. 17(1), 43-53.
- พัฒนศักดิ์ อภัยสม, ญัฐรดา คณารักษ์, ดนุตา ฅณาพสินธุ์, อตินันท์ แก้วนิล, ขวนคิด มะเสนะ, นิรมิต ชวระนนง. (2565). แบบภาวะผู้นำทางการศึกษายุคใหม่. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*. 16(2), 1-12
- พระ ญัฐวุฒิ พันทะลี. (2565). ภาวะผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคดิจิทัล. *Journal of Local Management and Development Pibulsongkram Rajabhat University*. 2(2), 74-86.
- ฝนทิพย์ หาญชนะ, คีฤทธิ ศีลาลาย. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 7(6), 117-133

จุฑามาศ กมล, สุภาวดี ลาภเจริญ. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปทุมมิตรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 7(8), 388-403.

นภัสรัญช์ สุขเสนา, ปารย์พิชชา ก้านจักร, เสาวณี สิริสุขศิลป์. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 2. *วารสารปัญญาพัฒนา*. 14(3), 178-191

ทินกร บัวชู. (2562). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา The Status of Digital Leadership of Education Management Administrators. *วารสารครุศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*. 13 (2), 285-594.

อนุนิดา ยนต์ศิริ, อุไร สุทธิแย้ม. (2566). ภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามการรับรู้ ของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*. 7(2), 159-172.

อาภาภรณ์ ภูศรี, พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ. (2565). กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 2. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์*. 6(2), 200-211

ศศิวิมล มาลาพงษ์, สุทธิพงษ์ บุญผดุง. (2565). ภาวะผู้นำกับการบริหารในยุคดิจิทัล. ใน *รายงานการประชุม Graduate School Conference*. 4(1) 1264.

ทศวรรษ เกิดตั้ง, ธดาสิทธิ์ ชาติดา. (2565). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและการขับเคลื่อน นวัตกรรมสู่การศึกษา 4.0. ใน *รายงานการประชุม Graduate School Conference*. 4(1) 1346.

Kim, K. M. (2009). Digital Leadership for High School Classroom Management. *Scholar*. 1(1).

Cronbach LJ. *Essentials of Psychological Testing*. New York: HarperCollins, 1990. pp. 190-223.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.

Educational and psychological measurement, 30(3), 607-610.

LI Xunan, Ntapat Worapongpat (2022). THE TRANSFORMATION LEADERSHIP

ADMINISTRATION OF FIT MIDDLE SCHOOL IN AUHUI PROVINCE. **International**

Journal of Multidisciplinary in Educational & Cultures Studies. 1(1), 14-27

